

hen til at skabe de bedste Betingelser for Børnenes timelige og aandelige Velfærd.

Der gik under alle Foredragene ligesom elektriske Strømninger igennem Tilhørerne, snart af Tilslutning, snart af Protest, og man havde ikke opholdt sig længe paa Tilhørerbænken, før man vidste, hvorledes de forskellige Standpunkter sad grupperede Salen over.

Det første Forhandlingspunkt paa første Dags Program var Optagelseshjemmenes Berettigelse og Virkemaade, indledet dels af Forstander Blomberg, Ærøskøbing, og Overretsassessor Brun, den sidste istedetfor Forstanderinde Frk. L. v. Rosen, som var blevet forhindret paa Grund af Sygdom.

Man erfarede af disse Foredrag, at Danmark er et af de Lande, hvor Børnesagen indtager den mest fremskudte Plads. Danmark er saaledes gaaet i Spidsen med at oprette Optagelseshjem, hvor Børn, som af en eller anden Grund maa fjernes fra deres Forældre, øjeblikkelig kan finde Anbringelse for at iagttages, inden det bestemmes, om de kan tilbagegives til Hjemmet, eller skal sendes til en Opdragelsesanstalt.

Det fremgik af Diskussionen, at der hersker ikke saa lidt Vantro med Hensyn til Udbyttet af Barnets Ophold paa Iagttagelseshjemmet.

Forstander Bech, Flakkebjerg, gav et meget interessant Indlæg i Diskussionen. Han betegnede Optagelseshjemmets Gerning som langt vanskeligere end Opdragelseshjemmets, hvorfor det første stillede langt større Krav til Lederen end det sidste. Forholdene paa Opdragelseshjemmet er stabile, paa Optagelseshjemmet derimod højst omskiftelige, idet der stadig kommer nye til. Der maatte efter hans Mening kunne findes bedre Veje frem end Optagelseshjemmet. Muligvis burde der oprettes et Mellemled mellem Optagelseshjemmet og Plejehjemmet. —

— Flere Talere angreb Optagelseshjemmene, saaledes som de for Tiden virkede, og man fik det Indtryk, at selv om Optagelseshjemmet ikke kan undværes, trænges der dog her til en Reform.

— Æmnet for Aftenens Møde var: *Folkebørnehaver og lignende forebyggende Forsorg.*

Børnehavelærerinde Anna Wulff og Redaktør Dr. med. Kier Peter-

sen talte gribende Ord om det Liv, Fattigfolks Børn lever i Stor-Københavns Kasserner, hvor Legepladsen i Gaarden indrammes af Retiradebygningen og Skarnkasserne, hvor Moderen forlader Hjemmet for at gaa paa Arbejde Kl. 6 om Morgenen og overlader de ganske smaa til den større Søster eller Broder. — Frk. Wulff slog til Lyd for at oprette Folkebørnehaver København over istedetfor Asylerne, som ikke længer er tidsvarende, ihvorvel de har udfyldt et stort Savn. Ogsaa langt flere Vuggestuer for de mindste Børn trænges der til og Legepladser for de større Børn, som nu er henvist til Gaden og den skumle Gaard.

Dr. Kier Petersen udtalte, at han troede ikke paa den fødte Forbryder, men paa den *samfundsbestemte* Forbryder.

2den Dag begyndte med Foredrag af Sognepræst Tomasson, Horsens, og af Overretsassessor Brun om *Forældres Vanrøgt af deres Børn.*

Medens Dr. Kier Petersen stillede sig vantro overfor den fødte Forbryder, ansaa Pastor Tomasson i mange Tilfælde al Opdragelse for haabløs, fordi Barnet fødes til Verden belastet med forbryderiske Anlæg. De daarligere Hjem er Arnestedet for opvoksede Forbrydere. Dog maa man vogte sig for at skride ind og fjerne Barnet, da man i et Samfund, som lukrerer ved Spiritusudskænkninger, Biografer, Smudslitteratur, principiel Bølgeløst og Proletarkaserner, aldrig kan være sikker paa at have et bedre Hjem at byde. Det er et Barns helige Ret at blive opdraget i sit Hjem, og det er bedre at anvende Penge paa at ophjælpe det mangelfulde Hjem end paa at opdrage Barnet borte fra Hjemmet. Værgeraadet maa have Adgang til Samfundets Pengekiste.

Overretsassessor Brun holdt derefter et interessant Foredrag om Straffens Formaal, og gav en historisk Udvikling af, hvorledes Straffen fra oprindelig at have været dikteret udelukkende af Hævnfølelsen, havde udviklet sig til nu alene at have til Formaal Samfundets Beskyttelse.

Under den paafølgende Diskussion udtaltes fra flere Sider Ønske om, at der maatte gives Værgeraadene en bevilgende Myndighed indenfor visse Grænser, da den nuværende Understøttelse, som Værgeraadene kan give, er ganske utilstrækkelig. Fra en enkelt Side stilledes ogsaa Krav om, at

Staten ydede Opdragelseshjælp til Forældrene.

Der gjorde sig paa Mødet tydelig gældende en Opposition imod det bestaaende, og selv om den til Tider desværre gav sig Udtryk paa en ret hensynsløs og utiltalende Maade, fik man dog det Indtryk, at Værgeraadsinstitutionen i flere Henseender har skuffet de Forventninger, som blev stillet til den, og at en Revision af Børneloven af 1905 i høj Grad tiltrænges. Ingen var villigere til at indrømme dette end selve Overværgeraadets Formand, som jo ogsaa har siddet i Kommissionen, som skulde udarbejde en Betænkning over de Ændringer, som bør foretages. Oppositionens Krav paa Børnesagens Møde samlede sig hovedsagelig om Decentralisation af Værgeraadsvirksomheden og om, at der stilledes større Pengemidler til Raadighed for Værgeraadene.

— Om Eftermiddagen talte Læge E. Bøcher om *Farer i Barnets første Leveaar.* — Bagefter blev der givet Lejlighed til at stille Spørgsmaal, og den benyttedes baade af flere mandlige og kvindelige Tilhørere. Det var i det hele taget glædeligt for en Kvindesagskvinde at se, hvor levende Del Kvinderne tog i Mødets Forhandlinger.

— Børnesagsmødet afsluttedes med et fælles Kaffebord i den store overfyldte Spisesal. Her var Ordet frit og Talerne fulgte Slag i Slag. Dansk Kvindesamfunds Repræsentant fik her Lejlighed til at slaa til Lyd for et forebyggende Arbejde blandt den kvindelige Fabrikarbejderungdom, som tit ligefra Skolebænken gaar over i Fabrikarbejdet. Istedetfor som nu at betragte Fabrikarbejdet som et Arbejde af anden Rang, skulde man vække Standsfølelsen hos den unge Fabrikarbejder og lære ham eller hende, at ære deres Stand ved at dygtiggøre sig i Faget og bruge deres Fritid paa en menneskeverdigg og udviklende Maade. Hun sluttede med at fortælle om det Fabrikshjem for ganske unge Fabrikspiger som D. K.s Lyngbykreds er ifærd med at oprette, og hvor 14 unge Piger foruden at blive opdraget til Fabriksgerningen ogsaa vil blive opdraget i Husgerning, dog saaledes, at de selv af Lønnen for deres Arbejde afholder en Del af Udgifterne ved deres Ophold.

— Der herskede under denne Afslutning en begejstret og løftet Stem-